

Stilling. Derfor har jeg rettet disse Spørgsmaal og faaet dels Svar, som jeg maa bekæmpe, dels Svar, som jeg har udtrykt min Glæde over. Og jeg maa maaske have Lov til at sige, at der dog ogsaa i den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, sammenholdt med den højtærede Indenrigsministers og den højtærede Handelsministers Udtalelser, ligesom var en gryende Forstaaelse af, at Valutaspørgsmaalet løstes dog ikke helt og alene paa den hittidige Madsen-Mygdal'ske Maade — ikke helt. Vi har hidtil set den højtærede Landbrugsminister som den stærkeste Mand i Landet, den, der imod alle andre Erhverv, imod Handel, Haandværk, Skibsfart, Industri, imod Forbrugerne, imod Bankerne, imod alt og alle alene kunde gennemføre det Princip, at Valutaspørgsmaalet skulde løses ganske af sig selv, og at Statens Indgriben paa enhver Maade var uheldig. Men nu er den højtærede Landbrugsminister blevet Sidemand med Repræsentanten for Handel, Skibsfart og Industri og vil jo nødes til at lytte ogsaa lidt til, hvad der kommer fra den Side. Den højtærede Handelsminister meddelte os, hvad der ikke kunde andre os i nogen Maade, at han ikke agtede at fremsætte det Valutalovforslag, som laa her fra forrige Samling, men jeg beder alle her i Tinget bemærke, at den højtærede Handelsminister bebudede et Valutalovforslag. Det skal være interessant at se, hvori da dette kommer til at adskille sig fra det forrige; thi den ærede Handelsminister sagde, at det maatte være under væsentlig andre Former. Jeg haaber nu meget, at disse væsentlig andre Former ikke vil være det, at man fjerner de Bestemmelser i Valutalovforslaget, som var de afgørende, nemlig at den fremtidige Valutaordning skal føres i Overensstemmelse med Repræsentanter for Rigsdagen. Det var det tidligere Valutalovforslags Kærne. Ved at hindre Valutalovforslaget har man hidtil fra Venstres Side kun opnaaet een Ting: at holde Rigsdagen udenfor de Raadslagninger, som har fundet Sted, thi Valutaraadet har jo i alt Fald en længere Tid ført sine Overvejelser frem og truffet sine Beslutninger. Jeg haaber derfor, at de væsentlig andre Former, som man vil søge, ikke gaar ud paa at udelukke Rigsdagen, men i alt Fald paa lige saa tilfredsstillende Maade at sikre dens Deltagelse.

Naar jeg sagde, at den højtærede Landbrugsminister var jo dog ligesom inde paa en gryende Forstaaelse af, at man ogsaa maatte tage Hensyn til andre, skal

jeg gøre opmærksom paa, at han ogsaa udtrykkelig fralagde sig, at han skulde have ment, at man ikke fra Statens Side kunde beskæftige sig med Valutaproblemet. Men jeg vil gerne gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at den Omstændighed, at vi faar vor Eksport i Gang igen, kan jo paa ingen Maade klare Valutaspørgsmaalet. Det er selvfølgelig aldeles nødvendigt for Landets Produktion af Landbrugsvarer, at de føres over til England, men medens dette skete, ødelagdes jo ogsaa vore Valutaforhold. Det er helt andre og langt mere dybtgaaende Problemer, som den højtærede Landbrugsminister maa drøfte med hinanden, end Spørgsmaalet om at faa Varerne ekspederet. Det er Spørgsmaalet om selve Produktionens Stilling. Det er Spørgsmaalet om, hvorledes den danske Industris Produktion er stillet, naar Kulpriserne er paa en saadan Højde, som de er for Øjeblikket, og det er først og fremmest Spørgsmaalet om, hvorledes den danske Landbrugsproduktion er stillet under den Prisstigning, som stadig melder sig paa dens Raastoffer, samtidig med at Prisen falder paa den færdige Vare. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Landbrugsminister, og hvem der ellers kunde give Svar derpaa, om det er Regeringens Hensigt at søge Forhandlinger med Skibsfarten for at sikre, at Landbrugsraastoffer ogsaa i Fremtiden kan føres her til Landet til lavere Priser end Verdensmarkedets. Det vilde glæde mig meget, om den høje Regering vilde følge den samme eller en endnu virksomhedsfuldere Politik paa dette Omraade, end vi har kunnet føre.

Jeg vil ogsaa gerne spørge den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Handelsminister, om de er til Sinds at følge de Raad, som mange Gange er givne Regeringen om at søge at tilvejebringe en samlet Forhandling med Udlandet om vore Forhold. Den højtærede Landbrugsminister har jo hørt til dem, der ikke har været stemte derfor, men har ønsket, at Landbruget skulde gaa alene. (Modsigelse). Jo, Kendsgerningerne viser det. Den højtærede Landbrugsminister har ikke ydet nogen Støtte til en saadan Plan — saaledes har jeg forstaaet det, og jeg tror ogsaa, man vil se det, hvis man efterser hans Udtalelser i Valutaraadet. Men skulde jeg tage fejl heri, og skulde navnlig Kendsgerningerne afkræfte det, vilde det glæde mig meget; jeg kunde maaske faa Svar herpaa.